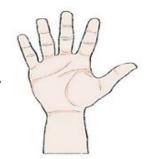
Moje husle

Môj ocko je muzikant. Hrá na veľkom

stojí v našej obývačke. Vždy sa rada započúvam do jeho

krásnej hudby.

🧷 šikovne stláča čierne a biele

a často sa na

hojdá v rytme melódie.

Ocko vraví, že umenie je krásna vec, ktorú v sebe treba

rozvíjať a pravidelne polievať ako

. Už keď som

bola malá ako

, možno trochu väčšia, túžila som

hrať ako on. Je to môj veľký sen. Preto som bola náramne

šťastná, keď som na svoje narodeniny dostala od rodičov

dajaká

a nevedela som sa dočkať, ako si

zahrám. Martinka, si už veľká a môžeš sa aj ty učiť hrať na

hudobný nástroj, povedal mi

a podal čierne

s husl'ami. Ako som sa len tešila! Lenže nebolo

to také jednoduché, ako som sa nazdávala. V umeleckej

škole mi pani učiteľka povedala, že mám pred sebou ešte

dlhú

, ak chcem raz naozaj vedieť krásne hrať.

Chytila som teda do

malé

a tenký dlhý

, ktorým sa vyludzujú tóny, a začala som hrať. Ale

čo to! Žiadny zvuk z nich nevyšiel, iba šramot ako z

. Moje husle sú pokazené! Vošli mi

. Pani učiteľka sa zasmiala a

múdro si napravila

. Nič nejde tak ľahko, ako si

niekedy myslíme. Ale ver mi, že keď budeš poctivo cvičiť,

pôjde ti to výborne. Zosmutnela som. Cvičiť? Mne sa

nechce cvičiť. Zamyslená som sa vrátila domov a vo

ma už čakal zvedavý

. Ako sa ti páčila

prvá hodina? spýtal sa. Nepáčila. Moje 🎤

neposlúchali a škriekali ako napajedené

Ocko ma chytil za

a obliekol mi

Niečo ti ukážem. Zobral ma do krásnej veľkej budovy, ktorá

sa volá filharmónia, kde práve nacvičoval orchester, v

ktorom hrá na

. Ticho sme sa posadili a počúvali

sme. A poviem vám, že to bola nádhera! Vyhrávali tam

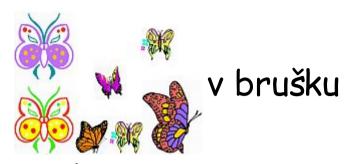
i veľké

a čarovná

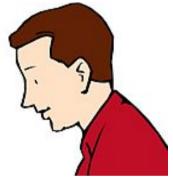

Všetko spolu znelo tak krásne, že mi až

poletovali. Keď budeš cvičiť, aj ty tu raz môžeš hrať,

pošepkal mi

do

. A odvtedy sa ,

kamaráti, teším na každú jednu hodinu s mojimi